

Krisztus győzelme nem személyválogató

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk az Apostolok Cselekedetei könyve 10. fejezetének a 34.-től a 44. verséig a következőképpen: „Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik. Ezt az ígét küldte Izráel fiainak, amikor békességet hirdetett Jézus Krisztus által. – Ő a mindenség Ura! – Ti tudjátok, mi történt, Galileától kezdve egész Júdeában, az után a keresztség után, amelyet János hirdetett: a názáreti Jézust felkente az Isten Szentlélekkel és hatalommal, és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, aki az ördög igájában vergődött – mert az Isten volt vele. Mi pedig *tanúi vagyunk* mindannak, amit ő tett a zsidók tartományában és Jeruzsálemben. Őt azonban fára feszítve megölték – de Isten harmadnapon feltámasztotta őt, és megadta neki, hogy megjelenjék – de nem az egész népnek, hanem csak azoknak a tanúknak, akiket Isten előre kiválasztott: *minékünk*, akik együtt ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból. És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírója élőknek és holtaknak. Róla tesznek bizonyosságot a próféták mind, hogy aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer. – Míg ezeket a szavakat mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az ígét.” – Feltámadt Urunk, Jézus Krisztus! Kérjük, add meg nekünk, hogy részesei lehessünk a Te feltámadásodnak a mi mindenapjainkban, és majd a jövőnkben is. Szentlélek Úristen! Látogass meg minket is az ige erejében! Ámen.

Kedves Testvéreim! Három nappal ezelőtt halt meg Krisztus – *de*: két nappal ezelőtt feltámadott! „**A feltámadás napja minden napok anyja. Örüljétek testvérek, mert a megváltásunk ára ki van fizetve!** Sokba kerültünk... A kereszt halált hozott Jézusnak – *de* üdvösséget hozott a keresztényeknek. Születését csillag követte – sírját dicsőség övezte. Győztesként jön a pokol tornácáról – és az égiek diadalmenetben fogadják.” (Szent Ágoston). Az Úr feltámadt! Az Úr *valóban* feltámadt! Dicsérjük az Urat! Halleluja!

Mielőtt Péter apostol elkezdené hirdetni az Úr halálát és feltámadását, az igeszakaszunk elején így szól: „**Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató**, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik.” **Miért mondja ezt Péter?** A kereszténység a pünkösöd után a jeruzsálemi zsidó gyülekezet formájában jelent meg. Tisztességes zsidó – ahogyan Péter – el sem tudta azt képzelni, hogy körülmetéletlen pogányok is keresztények lehessenek. Márpedig Péter apostol az igeszakaszunk beszédét Corneliusnak, a római századosnak és hasonlóképpen pogány háza népének mondta el.

Hogyan jutott el Péter oda, hogy elfogadta Corneliuszt kereszténynek? Hogyan jutott el Cornelius oda, hogy Pétertől kérje mindezt? Az igeszakaszunk története előtt Péter apostol már nemcsak gyógyítással tett csodákat, hanem Joppében (*azaz Izráel egyetlen akkori tengeri kikötőjében, a mai Jaffában*) már feltámasztotta a szentéletű asszonyt, Tábitát is. Péter ezek után Joppében egy tímárnál lakott. Bár a tímár zsidó ember volt, a tímárok foglalkozása tisztátalan volt. Pétert már ez is felkészítette arra, hogy a pogányokat kereszténynek fogadja. Ezek után látomást látott. Egy lepedő ereszkedett le az égből, rajta mindenféle, tisztátalanabbnál tisztátalanabb csúszómászó állattal és madárral. Péter Isten szavát hallotta: „Öld, és egyél!” (ApCsel 10,13b). Péter tiltakozott. (*Bevallom, hogy nekem a polippal és a tintahallal Japánban komoly gondjaim voltak. Kínában a sült-hernyók sem mentek... Így – amikor ezt a részt olvastam – nagyon tudtam szimpatizálni Péterrel.*) Erre a látomás még kétszer megismétlődött.

Péter éppen azon töprengett, hogy ez vajon miért lehetett, amikor a Szentlélek megszólalt benne. „Íme, három férfi keres téged. Kelj fel hát, menj le, és eredj el velük! Semmit ne tétovázz!” (ApCsel 10,20). Ebben a *pillanatban* három férfi zörgetett az ajtaján. Ki volt a három férfi? Corneliusnak, a római századosnak egy katonája és két szolgálója. Miért jöttek? Azért, mert a kegyes és istenfélő Cornelius is szokásos zsidó imádsága közben látomást látott: egy angyal megparancsolta neki, hogy Simon tímártól hívassa magához Péter apostolt (ApCsel 10,5-6). Péter – Isten parancsát követve elment Corneliushoz. Ahogyan Péter megérkezett, Cornelius a lába elé borult. Gondoljunk ebbe bele! **Cornelius, aki nem is egy akármilyen százados, hanem egy római polgárokból álló elitcsapat századosa volt, egy zsidó lábai elé borul... Botrány! Erre Péter felemelte: „Állj fel, én magam is csak ember vagyok!” (ApCsel 10, 26b). Ezek után Péter bement Cornelius házába. Tisztességes zsidó nem mehetett be pogány ember házába. Újabb botrány!**

Lukács, a történetíró, mindig csak egy-két mondattal vázolja az eseményeket. Itt kivételt tesz, és roppantul részletgazdag módon mutatja azt be, ahogyan Isten előkészítette Péter és Cornelius lelkét a találkozásra. Péter hat társát is magával viszi Joppéból – azért, mert a zsidó szokások szerint a legfőbb ügyek eldöntéséhez hét tanú kellett. Ráadásként Lukács a Cornelius-szal való találkozás történetét háromszor is leírja. Másodszor akkor, amikor Péter és Cornelius az igeszakaszunk előtt elmondják egymásnak a látomásaikat (ApCsel 10,28-33). Harmadszor pedig akkor, amikor Pétert a jeruzsálemi gyülekezet kérdőre vonja, hogy miként lehetett és ehetett együtt körülmetéletlen emberekkel (ApCsel 11,5-15). **Miért ennyire kivételesen hangsúlyos történet ez?** Mert ráadásként, és legfontosabb eseményként Péter beszéde után, az igeszakaszunk végén töltetik ki a Szentlélek a pogányokra *először*. Ez alapozta meg később azt, hogy Pál apostolt kiküldhessék a missziós útjaira. **Corneliusnak és házanépének a megtérése – a pogány pünkösöd.**

Nem véltetlen tehát, hogy Péter apostol az igeszakaszunk eredeti görög szövegében úgy kezd el beszélni, hogy „kinyitja a száját” (ApCsel 10,34). Pontosan úgy, mint az eredeti pünkösdkor, amikor „fennhangon beszélt”. A két péteri beszédnek még a stílusa is azonos. Ebben a beszédben is olyan irdatlanul hosszú szavakat találunk, mint a megszállott (kata-dünasztéo-numenous) vagy a kiválasztott (pro-keicheroto-némensis). *(Ezek a görög szavak csak 3 szótaggal kisebbek a meg-keikáposztási-tottalani-tottatok magyar tekervénynél.)* Az eredeti pünkösdi péteri beszédben is ilyen fennköltlen hosszú szavakat találunk.

Mi Péter apostol beszédének a lényege? Péter személyesen tanúságot tesz a feltámadt Krisztusról, aki a „mindenség Ura” és akinek a feltámadás után a megjelenését, ők, az apostolok személyesen, többször látták. Krisztus már-már hitvallási formula szerinti (2Tim 4,1) bírása élőknek és holtaknak, és aki hisz öbenne, az bűnbocsánatot nyer (ApCsel 10,36-43). Mennyire más ez a Szentlélek által betöltött beszéd, mint a Márk szerinti evangéliumnak az oltár előtt felolvasott eredeti befejezése, ahol az asszonyok „senkinek nem mondtak el semmit, mert féltek.” (Mk 16,8)

„Míg ezeket a szavakat mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az igét.” (ApCsel 10,44). **Miért volt a Szentlélek kitöltekézése szinte „logikus”?** Mert Cornelius és háza népe úgy kezdte el Pétert hallgatni, hogy „most tehát mind itt vagyunk Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit rád bízott az Úr!” (ApCsel 10,33b). Miből látszott a Szentlélek jelenléte? Valószínűleg sokmindenből. Tapasztalatból is tudom, hogy *nem lehet* nem észrevenni azt, amikor valakit úgy igazán meglátogat a Szentlélek. A Biblia szövege a nyelveken szólást említi, mint a sok közül az egyik jelet. (ApCsel 10,46)

Ezek után vonja le Péter apostol a végkövetkeztetést: „Vajon megtagadhatja-e valaki a vizet ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, akik *ugyanúgy* vették a Szentlélek, mint mi?” (ApCsel 10,47). A jeruzsálemi gyülekezetnek pedig így mondja el Péter a végső tanulságot: „Ekkor eszembe jutott az Úr szava, aki így szólt: János vízzel keresztelt, de ti Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni (Mk 1,8; Mt 3,11; Lk 3,16). Ha tehát ugyanazt az ajándékot adta nekik is az Isten, mint nekünk, akkor ki vagyok én, hogy akadályozzam Istent?” A jeruzsálemi gyülekezet pedig, amikor mindezt meghallotta: megnyugodott, és dicsőítette Istent. (ApCsel 11,16-18).

Kedves Testvéreim! Aki itt volt Nagycsütörtökön, vagy meghallgatta az igehirdetést a csermelyelkesz YouTube csatornán (még mindig nem késő! ☺) rádöbbenhet arra, hogy **a lábmosás története és a pogány pünkösd rengeteg hasonló elemet tartalmaz.** Mindkettőben Isten ideje, a kairosz következik be. Mindkettő „botrányok sorozata”. Mindkettő az alázat nagyon szép példáit adja. Mindkettő a Krisztusban való megtisztulásról és az utána való mindennapos megtérésről szól. **Aki megnézte a nagypénteki video áhítatot, az pedig rádöbbenhet arra, hogy mindhárom igehirdetés Krisztus Urunk győzelmét mutatja be mind a kereszten, mind pedig mibennünk nap, mint nap az ördög felett.**

Milyen tanulságaink lehetnek a mai igeszakaszból? Cornelius előbb élt keresztényként, és utána kapta meg a lehetőséget arra, hogy meghallja és megértse az evangéliumot, és hívő legyen. Péter apostol a saját életében, elbukásaiban és felállásaiban tapasztalta meg az evangélium és a hit, azaz Krisztus Urunk erejét. De mégsem mindenben volt még keresztény, hiszen személyválogató volt. Mind a kettő a helyére került. Egyfelől – kell az ige a Szentlélek kitöltekezéséhez. Másfelől – le kell tudnunk vetni a régi énünket – ahogyan Péter is megtette. Olyan ez, mint a függőségeinkből való szabadulás. A megrögzött előítéleteink is valahol függőségek. A kereszténység útja nem ez, hanem a szeretet. A szeretet útja a hitben élő embertársaink elfogadása – a különbözőségeik ellenére.

Kedves Testvéreim! Saját magamnak sem egyszerű a mások elfogadása. Egyszer, évtizedekkel ezelőtt, valakinek a viselkedése nagyon fájt nekem. Egyik barátomnak azt találtam mondani erről az emberről, hogy „**Tudod, attól, amit ez az ember tesz, még Jézus is forogna a sírjában.**” Utána döbbsentem rá, hogy **életem egyik legnagyobb blódságát sikerült ezzel kimondanom. Hát Jézus aztán nem forog a sírjában – te hülye! Azért – mert nincsen ott! Feltámadt!** Emlékszünk az angyal szavaira: „Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt.” (Mk 16,6)

Kedves Testvéreim! A húsvét nem fejeződik be a húsvét vasárnapal. A mai nappal sem. Húsvét nyolcadával, az előttünk álló héttel sem. A húsvét pünkösdig tart. Érezzük meg ennek az örömét. Az Úr feltámadt! Az Úr valóban feltámadt! Dicsérjük az Urat! Halleluja! Ámen.